

Bogatul și Lazăr

Luca 16:19-31

Isus a încheiat pilda ispravnicului necredincios concluzionând: *"Nici o slugă nu poate sluji la doi stăpâni; căci sau va urâ pe unul, și va iubi pe celalalt sau va ține numai la unul, și va nesocoti pe celălalt. Nu puteți sluji lui Dumnezeu și lui Mamona"* (Luca. 16:13). Fariseii care erau iubitori de bani au batjocorit învățătura Lui și-și băteau joc de El (Luca 16:1-13, 14). Ei s-au fălit înaintea altora dar Dumnezeu știa inimile lor și a detestat auto-neprihănirea și comportamentul lor (Luca. 16:15). În acest context Isus vorbește despre *"un om bogat"* și *"un sărac, numit Lazăr"*.

Omul bogat nu era lipsit de nimic, fiecare zi și-o trăia în lux. Lazăr se ruga zilnic la poarta bogatului dorindu-și să mănânce firimiturile care cădeau de la masa acestuia din urmă. Lazăr nu numai că trebuia să se confrunte zilnic cu foamea, dar boala a fost însoțitorul său permanent iar câinii îi lingeau rănilor deschise. Ce învățăm din cuvintele Domnului Isus relatate de Luca în capitolul 16:19-31?

1. Mântuirea este condiționată (Luca 16:25). Acești doi oameni au trait vieți diferite. Omul bogat trăia în bogăție, nu-i lipsea nimic, trăia o viață plină de bucurie și veselie. Omul sărac, numit Lazăr, aștepta zilnic mila bogatului dorind să mănânce firimiturile care cădeau de la masa acestuia. Nu numai că se confrunța cu sărăcia și cu foamea dar se confrunța și cu o boală, trupul acestuia fiind plin de răni pe care câinii veneau și i le lingeau. După moarte, atât omul bogat cât și Lazăr au primit o destinație în conformitate cu viața trăită pe pământ. Ce s-a întâmplat cu cei doi după moarte este un exemplu clar că *"...Dumnezeu nu se lasă batjocorit. Ce semăna omul, aceea va și secera. Cine seamănă în firea lui pământescă va secera din firea pământescă putrezirea; dar cine seamănă în Duhul va secera din Duhul viața veșnică"* (Galateni 6:7-8). Cum trăim acum vom fi recompensați în viața de apoi.

2. Moartea nu este sfârșitul existenței cuiva (Luca 16:22-23). Omul este alcătuit din trup și suflet, trup și duh (Matei 10:28; Geneza 1:26-27; 2:7; Ioan 4:24.). Avem "omul din afară" (trupul) și "omul din lăuntru" (duhul): primul este temporar, muritor, al doilea este nemuritor și continuă să existe dincolo de moartea corpului său (Eclesiastul 12:7; 2 Corinteni 4:16-18; Iacov 2:26).

3. În timp ce lumea ne sfătuieste să „trăim clipa”, deoarece „trăiești o singură dată”, Isus ne învață că această viață nu este tot. Suntem mai mult decât carne și oase și viețile noastre ar trebui să reflecte înțelegerea acestui adevăr.

- a. Există **conștiință** după moarte, **vedere, vorbire. Sentimentele, dorința și raționamentul** sunt toate prezente.
- b. Oamenii nu devin îngeri sau fantome după moarte. Lazăr a fost dus de către îngeri în sânul lui Avraam, când a murit nu a devenit unul dintre îngeri (Luca 16:22). Îngerii sunt *"duhuri slujitoare trimise în slujba celor ce vor moșteni mântuirea"* (Evrei 1:14). Nu-l vedem pe Lazăr plutind deasupra pământului ca o stafie, bântuind și intervenind în treburile oamenilor. Nu i-a fost permis să se întoarcă pe pământ (Luca 16:29-31). Omul nu-și pierde caracteristicile umane după ce moare.
- c. Noi nu mergem direct la tronul lui Dumnezeu să primim răsplata finală, veșnică, atunci când murim. Dumnezeu a rânduit o zi de judecată atunci când toți cei morți vor ieși afară din locuința morților și vor sta înaintea lui Hristos pentru a fi judecați pentru lucrurile făcute în trup (Evr 9:27; Fapte 17:30-31; 2 Cor 5:10.; Ioan 5:28-29; Mat 25:31-46; Apoc. 20:12-15).

4. Ziua judecății va fi timpul când fiecare persoană va da *"socoteală pentru sine însuși lui Dumnezeu"* (Rom. 14:12). Atât Lazăr, omul bogat cât și toți cei care au murit (toți cei din vechime de la Adam până în zilele noastre) așteaptă această zi a judecății finale .

5. **Dumnezeu va fi drept**, potrivit cu adevărul (Rom. 2:2, 5; Fapte 17:30-31). Cărțile (adevărul divin - Ioan 12:48) vor fi deschise și cei morți vor fi *"judecați după faptele lor, prin lucrurile care erau scrise în cărțile acelea"* (Apoc. 20:12). Fiecare persoană va primi ce merită. Atunci *"orice genunchi se va pleca"* și *"orice limbă va da slavă lui Dumnezeu"* (Rom. 14:11). Omul bogat (la fel ca mulți alții) nu L-a mărturisit, nu a dat slavă lui Dumnezeu în timpul vieții lui însă în Ziua Judecății (atât el cât și toți ceilalți care au trăit în necredință și ignoranță) se va pleca înaintea suveranității celui Atotputernic.

6. **Doctrinile cu o "a doua șansă" sunt false** (Luc16:26). Nu există nici o trecere peste *"prăpastia mare"* care este bine plasată între *"sânul lui Avraam"* și *"flacăra de chin"* care nu se stinge. Nici un om nu poate să creadă și să se supună în locul altei persoane (Marcu 16:15-16). Conceptul de reîncarnare în care sufletele migrează pentru a se perfecționa este de asemenea falsă: *"omul moare o singura dată, dar după aceasta vine judecata"* (Evrei 9:27).

7. **Adevărul** (Ioan 17:17) este suficient să-i convingă pe toți oamenii să se pregătească pentru moarte (16:27-31). Unii așteaptă lucruri miraculoase, semne din cer ca ei să creadă, dar *"credința vine în urma auzirii Cuvântului"* (Rom 10:17). Omul bogat a vrut ca fraților săi să li se dea un semn de dincolo de mormânt, ca ei să nu vină în acel loc de chin, dar nu a obținut. Cerul a dat deja mesajul despre viață, moartea și veșnicie: *"Dumnezeu ne-a vorbit prin Fiul Său"* (Evrei 1:1-2). Evanghelia lui Hristos este puternică, gata să convingă și să mântuiască pe cei păcătoși (Romani 1:16). "Vestea bună a mântuirii" a fost trimisă în întreaga lume (Fapte 13:23; Marcu 16:15.). Noul Testament este inspirat de Dumnezeu și gata să ne pregătească pentru orice lucrare bună (2 Tim. 3:16-17). Învierea lui Isus Hristos confirmă validitatea Evangheliei Sale, dar din păcate cei mai mulți nu sunt încă convinși (chiar dacă Isus a înviat din morți, Luca 16:31;. Fapte 2:32-33; Rom 10:16-17).

8. **Confortul de a fi salvat** (Luca 16:22, 25). La moarte, Lazăr a fost dus de către îngeri în sânul lui Avraam. *"Sânul lui Avraam"*, indică un loc bun ca o caldă îmbrățișare, siguranță și odihnă (Ioan 1:18; 13:23; Isa 40:11). Durerea, foamea și boala au fost înlocuite cu o binecuvântată mângâiere. Creștinii vor avea necazuri în viață dar îi așteaptă o mare răsplată; ei își pun credința în Isus Hristos să asculte de El în această viață (Ioan16:33; Apoc. 14:13).

9. **Cei pierduți** (Luca 16:23-24). Omul bogat a fost pe deplin conștient de circumstanța, de durerea și de grozăvia chinului lui. Chinul pentru omul bogat este un avertisment pentru toți cei care în prezent trăiesc pentru ei înșiși slujindu-l pe *"Mamona"* (prinși de bogățiile acestei lumi). Cei vii să se pocăiască și să asculte de Dumnezeu (Luca 16:13). Plata păcatului este moartea veșnică (Romani 6:23). Chin și suferință, fără speranța unei alte șanse. Acum este timpul pentru toți oamenii de pretutindeni să se pocăiască și să asculte de Evanghelia lui Isus Hristos (2 Corinteni 6:2; Evrei 5:8-9).

Alte câteva aplicații practice ce reies din contextul acestui pasaj:

1. Evlavia pe pământ este adesea aliată cu sărăcia și suferința.
2. Prosperitatea materială nu este o dovadă ce denotă o favoare divină.
3. Oricare ar fi starea noastră în această lume, suntem călători spre o alta.
4. Moartea este inevitabilă pentru toți, indiferent de condiția socială.

Pentru toți oamenii "de sub soare" rămâne o singură întrebare: **"Ești pregătit să te întâlnești cu Dumnezeul tău?"** - Amos 4:12.